

KUNTA- JA PALVELURAKENNEUUDISTUS
 Tuoko puitelakiesitys uusia eväitä
 sosiaalipalvelujen järjestämiseen?
 Helsingin Sanomien pääkirjoituksen mu-
 kaan kunta- ja palvelurakennemu-
 edistävässä puitelakiehdotuksessa on vain
 vähän villoja.

Helsingin Sanomat 29.6.2006

”Uudistusta valmistelleen rakenneryhmän vetäjä alue-
 ja kuntaministeri Hannes Manninen (kesk) hehkutti,
 että puitelaki mahdollistaa kunta- ja palvelurakentei-
 den tasapainoisen kehittämisen. Todellisuudessa kyse
 on pikemminkin tasapaksusta kehittämisestä. Niin
 vähän villoja esityksessä on.”

Kuva: Lea Suominen-Erjö

Kansanedustaja
 Majja Perho, kunta- ja
 palvelurakennemuudistusta
 valmistelleen
 kuntarakenneryhmän
 jäsen, Sosiaaliturva-lehteä
 julkaisevan Huoltaja-
 säätiön isännistön
 puheenjohtaja

”Puitelakiesitys ei tuo
 nykytilanteeseen
 paljonkaan uutta.”

Kaikki maininnat palveluiden organisoinnin monipuolistamisesta karsittiin

● Puitelakiesitys ei tuo nykytilanteeseen paljonkaan uutta tai uusia mahdollisuuksia. Lakiesityksestä karsittiin kaikki maininnat palveluiden organisoinnin monipuolistamisesta. Edelleen ensisijaista on se, mitä kunnissa halutaan ja osataan tehdä.

Kuntarakennetyöryhmässä ei juuri käsitelty sosiaalihuollon asioita. Lähinnä päätettiin muutamista valtiolle siirrettävistä tehtävistä, kuten elatus-
 tuen siirrosta Kelan hoidettavaksi.

20 000 asukkaan väestöpohjavaatimus perusterveydenhuollolle ja siihen kiinteästi liittyville sosiaalipalveluille velvoittaa kuntia kokoamaan suurempia yksiköitä. Tavoite oli esillä jo hoitotakuun yhteydessä, mutta se ei ole toteutunut vapaaehtoista tietä.

Velvoite vahvistanee perusterveydenhuoltoa ja suuremmat terveyskeskukset ovat nykyistä houkuttelevampia työyhteisöjä. Kannattaa miettiä, miten vanhustenhuolto tähän yhdistetään.

Laajaa väestöpohjaa edellyttävien palvelujen järjestämiseen ei tullut

olennaisesti uutta. Nykyiset sairaanhoito- ja erityishuoltopiirit on tarkoitus yhdistää. Mikäli piirejä yhdistetään suuremmiksi kokonaisuuksiksi, siitä tulee päättää valtioneuvoston esityksestä erikseen. Nähtäväksi jää, mitä erityislainsäädännön, kuten erikoissairaanhoidon ja vammaispalveluiden lainsäädännön uudistaminen tuovat tullessaan.

Maakuntien keskuskaupunkeja koskee erityinen suunnitteluveto: niiden täytyy 1.9.2007 mennessä tehdä yhdessä naapurikuntiensa kanssa suunnitelma siitä, miten niiden maankäyttöä, asumista ja liikennettä sovitetaan yhteen ja parannetaan seudullista palveluiden käyttöä.

Lain merkitys riippuu siitä, kuinka vakavasti kunnissa otetaan se, että pidemmällä tähtäyksellä niiden on käytävä läpi, miten ikärakenteen muutokseen ja peruspalveluiden tuottamiseen tulevaisuudessa varaudutaan. Kuntien on otettava kehittäminen vahvasti omiin käsiinsä. ●